

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل آیدنولوژیک

داکتر سها
۱۴ جون ۲۰۱۶

نقد قرآن

۲۷

خدا ثروتمندان را به فساد وا می دارد و بعد کل جامعه را نابود می کند.

وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاَهَا تَدْمِيرًا (۱۶) اسراء

ترجمه: و چون اراده کنیم که شهری را هلاک کنیم به ثروتمندانش امر می کنیم تا در آن به انحراف بپردازند و در نتیجه عذاب بر آن لازم گردد پس آن را زیر و زبر کنیم (۱۶)

این آیت ظلم و اضحی را به خدا نسبت داده است. اولاً امر کردن به ثروتمندان تا فساد کنند کاری ظالمانه و دور از شأن خداست. در اینصورت مفسد اصلی خدا است نه ثروتمندان. چه کسی است که بتواند در مقابل خواست خدا مقاومت کند؟ طبعاً ثروتمندان هم مأموران خدا خواهند بود نه بیشتر. ثانیاً این ظلمی آشکار است که عده ای را برای فساد در جامعه بر انگیزی و سپس کل جامعه را عذاب کنی. حتی عذاب ثروتمندان نیز ظلم است چون آنها به امر خدا کار کرده اند و طبعاً باید پاداش بگیرند نه عذاب.

دستور کشتن همدیگر بعد از پرستش گوساله

در قرآن آمده است که موسی برای مدت ۴۰ روز برای صحبت با خدا به کوه رفت. در مدتی که حضور نداشت شخصی به نام سامری گوساله ای از طلا ساخت که صدای گاو در می آورد و مردم را به عبادت آن فراخواند و عده ای از او پیروی کردند. پس از این که موسی برگشت از سامری پرسید:

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ (۹۵) قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي (۹۶) - ط

ترجمه: [موسی] گفت ای سامری منظور تو چه بود (۹۵) گفت به چیزی که [دیگران] به آن پی نبردند پی بردم و به قدر مشتکی از رد پای فرستاده [خدا جبرئیل] برداشتم و آن را در بیکر [گوساله] انداختم و نفس من برایم چنین فریبکاری کرد (۹۶) ط

پس سامری مشتکی خاک از جای پای جبرئیل برداشته و در دهان گوساله ریخته تا آن گوساله صدای گاو در آورد و مردم فریب خوردند. اینکار جز به اراده خدا امکان پذیر نبوده است. چون هیچ فرد عادی قادر به چنین کاری نیست که جای پای جبرئیل را ببیند. به علاوه تأثیر جای پای جبرئیل بر گوساله نیز اراده مستقیم خدا بوده است. بنابراین در واقع خود

خدا این تبهکاری را زمینه سازی و مرتکب شده است و سپس مردم بیچاره را که از پشت پرده هیچ خبری ندارند به خاطر گمراه شدن معذب می کند که ظلمی واضح است. برای عذاب مردم، خدا توسط موسی از مردم می خواهد که:

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُم ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَى بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (۵۴) - بقره

ترجمه: چون موسی به قوم خود گفت ای قوم من شما با [به پرستش] گرفتن گوساله برخود ستم کردید پس به درگاه آفریننده خود توبه کنید و خودتان را بکشید که این [کار] نزد آفریدگارتان برای شما بهتر است پس [خدا] توبه شما را می پذیرد که او توبه پذیر مهربان است (۵۴)

در توضیح این آیت چیزی از محمد به ما نرسیده است ولی طبق آنچه از صحابه در کتب تفسیر نقل شده است مردم مأمور شدند که شمشیر بر گیرند و يك دیگر را بکشند پدر و پسر و برادر و خویشان يك دیگر را کشتند، تا این که حدود ۷۰ هزار نفر کشته شد در این هنگام خدا آنان را بخشید.

این چه کار غیرمعقول ظالمانه ای است که به خدا نسبت داده شده است. خدا شرایط فریب مردم را فراهم می کند و پس از این که مردم ساده لوح غافل از نقشه خدا فریب خوردند آنان را مجبور می کند که ۷۰ هزار (در تورات ۳ هزار آمده است) از همدیگر را بکشند. چرا خدا و موسی برای مردم توضیح ندادند و آنان را با استدلال به راه درست هدایت نکردند.

چرا خدای قرآن و تورات اینقدر از کشتار خوشش می آید؟ چرا خدا اینقدر نامهربان و بی رحم است؟ خدائی که می داند که این مردم اینقدر ساده لوحند که وقتی گوساله ای طلائی صدای گاو در می آورد گمان می کنند که این گوساله واسطه بین خدا و مردم است و آن را می پرستند. آیا کشتار این مردم فریب خورده به دست خودشان کار درستی است؟ به علاوه این کشتار دسته جمعی موجب می شود که قویتر ها و جوانترها افراد ضعیفتر و مسنتر را بکشند و خود جان سالم بدر برند. آیا این عادلانه است. واقعیت اینست که این داستان را محمد از تورات (کتاب خروج) گرفته و با تغییرات جزئی در قرآن آورده است و توجه نکرده که این داستان چقدر اشکال دارد. خدای تورات هم خدائی است به شدت جنایتکار که دست به هرگونه کشتار بی رحمانه ای می زند.

تشبیه هزاران نسل از یهود تا قیامت به خاطر گناه اجدادشان

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قَرَدَةً حَاسِيَةً (۱۶۶) وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيُبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْآيَاتِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ (۱۶۷) - اعراف

ترجمه: و چون از آنچه از آن نهی شده بودند سرپیچی کردند به آنان گفتیم بوزینگانی رانده شده باشید (۱۶۶) و هنگامی را که پروردگارت اعلام داشت که تا روز قیامت بر آنان [یهودیان] کسانی را خواهد گماشت که بدیشان عذاب سخت بچسانند آری پروردگار تو زودکيفر است و همو آمرزنده بسیار مهربان است (۱۶۷) اعراف

لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذَىٰ وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُؤَلُّوكُمْ الْأُدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنصِرُونَ (۱۱۱) ضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ الدَّلَّةَ أَيَّنَّ مَا تَفُؤُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلٍ مِنَ النَّاسِ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةَ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ (۱۱۲) آل عمران

ترجمه: (یهود) جز آزاری [اندک] هرگز به شما (قوم محمد) زبانی نخواهند رسانید و اگر با شما بجنگند به شما پشت نمایند سپس یاری نیابند (۱۱۱) هر کجا باشند به خواری محکوم شده اند مگر به پناه خدا و واسطه مردم و به خشمی از

خدا گرفتار آمدند و [مهر] بینوائی بر آنان زده شد این بدان سبب بود که به آیات خدا کفر می ورزیدند و پیامبران را بناحق می کشتند [ونیز] این [عقوبت] به سزای آن بود که نافرمانی کردند و تجاوز کردند(۱۱۲)

در آیات فوق مطرح شده که ، یهودیان به خاطر گناه گذشتگانشان تا قیامت به بدبختی و مورد آزار قرار گرفتن محکوم شده اند . آیا این عدالت است؟ چرا باید هزاران نسل از انسانها به خاطر گناه پدرانشان معذب شوند؟

کس دیگری گناه کرده کس دیگری را عذاب می کنند. بدون تردید این ظمی فاحش است که محمد به خدا نسبت داده است.

از طرف دیگر کسانی که در طول تاریخ به قتل و آزار یهودیان می پردازند همگی مأموران خدا هستند و قاعدتاً باید مورد عنایت و تشویق خدا قرار بگیرند. مثلاً هیتلر مأمور خدا بوده و به خاطر قتل عام یهودیان باید پاداش بگیرد. آیا انتساب این مفاسد به خدا با الفبای عقل و عدالت جور در می آید؟

به علاوه قرآن یهودیان زمان محمد را به خاطر گناه اجدادشان مورد سرزنش قرار می دهد:

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ آمَنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَنَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (۹۱) - بقره

ترجمه: و چون به آنان (یهود) گفته شود به آنچه خدا نازل کرده ایمان آورید می گویند ما به آنچه بر [پیامبر] خودمان نازل شده ایمان می آوریم و غیر آن را با آن که حق و مؤید همان چیزی است که با آنان است انکار می کنند بگو اگر مؤمن بودید پس چرا پیش از این پیامبران خدا را می کشتید- (۹۱)

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلُهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ (۱۸۱) ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ (۱۸۲) الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهْدٌ إِلَيْنَا أَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِينَنَا بَقْرَبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذِي فُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۱۸۳) آل عمران

ترجمه: مسلماً خداوند سخن کسانی را که گفتند خدا نیازمند است و ما توانگریم شنید به زودی آنچه را گفتند و بناحق کشتن آنان پیامبران را خواهیم نوشت و خواهیم گفت بچسبید عذاب سوزان را (۱۸۱) این [عقوبت] به خاطر کار و کردار پیشین شماست [و گر نه] خداوند هرگز نسبت به بندگان [خود] بیدادگر نیست (۱۸۲) همانان که گفتند خدا با ما پیمان بسته که به هیچ پیامبری ایمان نیاوریم تا برای ما قربانی بیابرد که آتش [آسمانی] آن را [به نشانه قبول] بسوزاند بگو قطعاً پیش از من پیامبرانی بودند که دلایل آشکار را با آنچه گفتید برای شما آوردند اگر راست می گوئید پس چرا آنان را کشتید(۱۸۳)

سرزنش قوم یهود به خاطر گذشتگان نیز کاری غیر معقول و ظالمانه است. به علاوه محمد سعی می کند با تمسک به دلیلی نامعقول از آوردن معجزه برای آنان طفره برود.

موارد فوق نه تنها ظالمانه اند بلکه با خود قرآن هم در تناقضند.

دقت کنید:

مَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ تَبْعَثَ رَسُولًا (۱۵) - اسراء

ترجمه: هر کس هدایت شود تنها به سود خود هدایت شده است و هر کس گمراه شد تنها به زیان خود گمراه شده است و هیچ کس بار گناه دیگری را بر نمی دارد.

تناقض صریح بین این آیت و آیات قبلی کاملاً آشکار است. سخن آیت اسراء درست و عادلانه است ولی صد در صد ضد آیات قبلی است بنابر این مفاهیم آیات قبلی ظالمانه اند.

ادامه دارد